

Jan Decorte geeft de bekrompenheid een schopje onder de kont in 'Stand Down'

Els Van Steenberghe

Els Van Steenberghe is theaterrecensent.

16/10/17 om 10:00 - Bijgewerkt om 10:08 *Stand*

Bron: Knack Focus

Down bestaat uit enkele loeiharde, messcherpe liefdesliedjes van Black Box Revelation en anderhalf uur choquerende ontboezemingen waarmee Decorte eigenlijk niet wil choqueren: le nouveau Jan Decorte est arrivé.

6

Keer gedeeld

Lees later

© Danny Willems

The Play = Stand Down

Gezelschap = BLOET & Black Box Revelation

In een zin = Een met spitse rock-'n-rollsongs aangedreven, ontwapenend eerlijke, maar talig nog te ongepolijste vertelling over een leven dat een tastocht doorheen taboes en preutsheid is naar de meest pure en bevredigende liefde.

Hoogtepunt = Het begin, waarin Decorte uitlegt waarom we vrienden moeten worden.

Quote = 'Ik ben uw vriend. Ik blijf bij u. Voor altijd.'

Meer info: www.bloet.be en www.blackboxrevelation.com

Jan Decorte is zijn wilde haren kwijt. Enkel letterlijk. Hij liet zijn lange, grijswitte haren kortwieken tot een cool kapsel. De gekortwiekte Decorte lijkt meer dan ooit op zijn jongere zelf: de rebel die begin jaren tachtig de theaterwereld bestormde.

Uiterlijk is de gelijkenis treffend, maar de zestigjarige Decorte is veel wijzer, rustiger en milder dan zijn jongere versie. Decorte opent de voorstelling zelfs met het verzoek én de belofte om tijdens de avond elkaars vrienden te worden. De scène waarin hij dit haarfijn toelicht, is een van de mooiste en warmste passages van de voorstelling. Het is een ode aan de liefde voor het toneel én het publiek.

Hij vertelt vanop een houten stoeltje dat op een blankhouten, trapeziumvormig podiumpje staat. Vanop dat schots en scheve podiumpje vertelt hij over de schotse en scheve toestanden in zijn leven. Zowel het podiumpje als de stoel zijn van de hand van beeldend kunstenaar **Johan Daenen**.

DELEN

Al 41 jaar delen Jan Decorte en Sigrid Vinks lief en leed. Hoe ze elkaar ontmoetten, hoe Vinks afzag met een depressieve Decorte: dat krijgt u allemaal te horen tijdens de voorstelling.

Ook de houten balk die verticaal naar beneden hangt en waarop allemaal 'splinters' gemonteerd lijken, is Daenens werk. Het lijkt een houten vliegenreder. Achteraan op de scène staat een rechthoekig paneel, waar dezelfde splinters aan bevestigd zijn. Rond en voor dat paneel staat en danst zijn grote liefde Sigrid Vinks.

Al 41 jaar delen die twee lief en leed. Hoe ze elkaar ontmoetten, hoe Vinks afzag met een depressieve Decorte: dat krijgt u allemaal te horen tijdens de voorstelling. Decorte vertelt zijn meest stekelige herinneringen. Splinters, zo u wil. De openheid én de droge humor waarmee hij die pijnlijke en vaak vunzige scènes uit zijn leven vertelt, frappeert.

Welke scènes dat zijn, verklappen we niet. Het is aan Decorte om zijn ontboezemingen over zijn geworstel met zichzelf en zijn seksuele ontluiking te vertellen. Vanop zijn houten troon en met gouden sneakers aan de voeten. Zonder schaamte, zonder tranen in de ogen. Hij dwingt ons, samen met Vinks die onbeschaamd haar frêle, naakte lijf

DELEN

. De openheid én de droge humor waarmee Decorte de meest pijnlijke en vaak vunzige scènes uit zijn leven vertelt, frappeert.

toont, om elke vorm van bekrompenheid te laten varen en te luisteren naar hoe een leven dat vaak lastig en smerig was toch te schoon is om verteerd te worden door wrok of spijt.

Black Box Revelation doorbreekt de vertelling af en toe met een snedige liefdessong. Zo hard hun songs klinken, zo zacht vertelt Decorte zijn turbulent levensverhaal. Die muziek geeft de voorstelling extra kleur. Maar we missen wat in *Stand Down*...

Stand-upcomedians spekken hun vertelsels met grappen. Deze 'stand-downverteller' frist zijn frasen al jarenlang op met rafelige poëzie en 'kindlijke' ingrepen. Die ingrepen misten we in Decortes vertelling.

Groeien er schoner gebeeldhouwde zinnen doorheen de vertelling tijdens de tournee? Dat zou heel goed kunnen. Want oefening baart kunst, en dat geldt zeker voor Decorte die pas op de première voor het eerst écht oefent. Een beslissing die hij in 1983 nam, toen zijn wilde haren nog geen witte haren waren.